

[Hanne Reintoft.]

pågældende områder. Der kunne f. eks. bygges den fabrik på Bornholm til fremstilling af byggematerialer specielt med henblik på eksport, som vi har så stærkt brug for.

Det foreliggende forslag om en støttelovgivning for Bornholm har et udmærket sigte, men midlerne til egnsudvikling er ikke så effektive, som man lovpriser dem i sit forslag. Da erhvervslånefonden tænkes oprettet efter samme retningslinjer som de gældende i egnsudviklingsloven, ser man jo straks for sig en Bohnstedt-Petersen, der kunne flytte sin virksomhed fra Hillerød til Gilleleje ved hjælp af store offentlige tilskud, men uden nogen forøgelse af beskæftigelsen.

Derfor er jeg meget betænkelig ved erhvervslånefonden, men jeg vil ikke helt afvise tanken. Blot må det sikres, at de billige lån fra fonden bruges til beskæftigelsesfremmende investeringer. Vi har set alt for mange eksempler på, at en forøget erhvervmæssig aktivitet ikke har øget beskæftigelsen. At enkelte spekulanter kan tjene penge i et bestemt område af landet, er jo ikke det, man kan kalde egnsudvikling, det er det kun, hvis der sikres varig beskæftigelse for lokalbefolkningen til en ordentlig løn. For både på Bornholm og mange andre steder er der måske nok beskæftigelse, men det gælder for næsten alle områder, at det altid er til en ganske urimeligt lav løn.

Vedrørende elpriserne burde der oprettes en tilsvarende ordning, som vi lige har diskuteret for apotekerpriserne, så ingen virksomheder placeres i et bestemt område på grund af lavere elektricitetspriser. De ramte egnsudviklingsområder bør snarere have billigere elkraft og lys end det øvrige Danmark i stedet for som nu, hvor priserne tit ligger 2-3 gange så højt som det normale prisleje.

Vedrørende Østersøstaternes Forskningsinstitut, rigshospitalet, den bornholmske kystvej og lufthavnen på Bornholm kan jeg tilslutte mig det stillede forslag. Vi har gang på gang påpeget, at de offentlige virksomheder må flyttes ud i egnsudviklingsområder; hvis ikke staten ved placeringen af sine virksomheder vil tage hensyn til de svagt udviklede områder, kan vi heller ikke forvente, at andre gør det, og ingen kan vel benægte, at problemet presser sig mere og mere på, og at det bliver mere og mere en

katastrofe, at vi ikke kan strukturere dette lille land på en fornuftig og effektiv måde.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bertel Pedersen): Ja, jeg er jo i den lykkelige situation, at jeg kan takke samtlige ordførere og også takke ministeren for en meget positiv indstilling til dette forslag til folketingsbeslutning.

Det er rigtigt, som det blev sagt, at egnsudviklingsloven ikke har givet den udvikling på Bornholm, som den har givet i visse andre områder. Det ligger, som hr. Niels Jørgen Nielsen sagde, i, at et af de store erhverv på Bornholm er landbruget, og det får vi ikke egnsudviklingshjælp til.

Hr. Niels Jørgen Nielsen nævnte også fiskeriet, og dér står vi jo i den situation, at fiskeriet er et af de erhverv, som er store på Bornholm, og som har haft muligheder for god indtjening, men nu er blevet ramt af restriktioner, der gør, at fiskerne måske bliver fattige mennesker.

Næsten alle punkter i forslaget har fået en positiv tilslutning, dog med visse moderationer vedrørende erhvervslånefonden, hvor handelsministeren nævner, at noget i retning af Sønderjyllands investeringsfond burde være grundlaget for en erhvervslånefond på Bornholm. Nu er det jo sådan, at Sønderjyllands erhvervslånefond, som den hedder, vel var en fond, der var indsamlet både offentligt og af andre instanser til dels af nationale grunde, og man havde et ret pænt beløb i denne fond, og så ydede staten et tilskud. Vi står i den situation på Bornholm, at vi ikke har det startgrundlag, som man havde, da man lavede denne fond. Jeg ved ikke, om der er nogle penge tilbage fra det, der hed bombemillionerne, men det er der vel næsten ikke, for ellers var der mulighed for et startgrundlag dér, men jeg tror, at de penge er væk.

Det gør det straks noget sværere, når man i en fattig egn — det indrømmer jo alle — kun har to, kan man sige, lokale pengeinstitutter, nemlig sparekasserne og Bornholmerbanken, og de har vanskeligheder ved at skaffe den likvide kapital til at formidle det, der skal foregå på øen. Derudover har vi to såkaldte hovedstadsbanker, vi har en filial af Kjøbenhavns Handelsbank og en filial af Andelsbanken. Det er de pengeinstitutter, vi har på Bornholm, og skal midlerne